

BESCHIKKING VAN HET HOF (Vierde kamer)
12 november 1998 *

In zaak C-162/98,

betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 EG-Verdrag van het Oberlandesgericht Köln (Duitsland), in het beroep in rechte tegen een administratieve geldboete, ingesteld door

H.-J. Hartmann,

om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 4, lid 1, van het verdrag van 9 februari 1994 inzake de heffing van rechten voor het gebruik van bepaalde wegen door zware vrachtwagens, gesloten tussen de regeringen van de Bondsrepubliek Duitsland, het Koninkrijk België, het Koninkrijk Denemarken, het Groot-hertogdom Luxemburg en het Koninkrijk der Nederlanden (*Bundesgesetzblatt* 1994, II, blz. 1768),

geeft

HET HOF VAN JUSTITIE (Vierde kamer),

samengesteld als volgt: P. J. G. Kapteyn (rapporteur), kamerpresident, J. L. Murray en H. Ragnemalm, rechters,

advocaat-generaal: D. Ruiz-Jarabo Colomer
griffier: R. Grass

de advocaat-generaal gehoord,

* Procestaal: Duits.

de navolgende

Beschikking

- 1 Bij beschikking van 13 maart 1998, ingekomen bij het Hof op 27 april daaraanvolgend, heeft het Oberlandesgericht Köln krachtens artikel 177 EG-Verdrag een prejudiciële vraag gesteld over de uitlegging van artikel 4, lid 1, van het verdrag van 9 februari 1994 inzake de heffing van rechten voor het gebruik van bepaalde wegen door zware vrachtwagens, gesloten tussen de regeringen van de Bondsrepubliek Duitsland, het Koninkrijk België, het Koninkrijk Denemarken, het Groothertogdom Luxemburg en het Koninkrijk der Nederlanden (*Bundesgesetzblatt* 1994, II, blz. 1768; hierna: „verdrag”).
- 2 Die vraag is gerezen in een geding betreffende geldboeten die aan Hartmann waren opgelegd wegens inbreuken op het Autobahngeset.
- 3 Uitspraak doende op de „Rechtsbeschwerden” van verdachte en het Openbaar ministerie tegen het vonnis van het Amtsgericht Köln van 15 september 1997, heeft het Oberlandesgericht Köln voormelde beschikking gegeven, waarvan het dictum luidt als volgt:

„De zaak wordt overeenkomstig artikel 177, derde alinea, EEG-Verdrag aan het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen voorgelegd, met het oog op een beslissing over de navolgende vraag van uitlegging van artikel 4, lid 1, van het verdrag (...):

Geldt de voor voertuigen ‚voor de aanleg en het onderhoud van de wegen’ verleende vrijstelling van het gebruiksrecht enkel voor voertuigen van plaatselijke

besturen of ook voor voertuigen van particuliere ondernemingen die handelen in opdracht van plaatselijke besturen, en,

in dit laatste geval,

geldt de vrijstelling van het gebruiksrecht enkel voor de ritten die met dat doel worden verricht, of voor alle ritten met die voertuigen, dus ook voor eigen vervoer?"

- 4 Artikel 4, lid 1, van het verdrag bepaalt:

„Militaire voertuigen, voertuigen van de burgerbescherming, de brandweer en andere diensten voor eerstehulpverlening, alsook voertuigen voor de ordehandhaving en voertuigen voor de aanleg en het onderhoud van de wegen zijn vrijgesteld van het in artikel 3 bedoelde gebruiksrecht.”

- 5 Volgens artikel 2, lid 1, van het verdrag zijn van toepassing de begripsbepalingen van artikel 2 van richtlijn 93/89/EEG van de Raad van 25 oktober 1993 betreffende de toepassing door de lidstaten van de belastingen op sommige voor het goederenvervoer over de weg gebruikte voertuigen en van de voor het gebruik van sommige infrastructuurvoorzieningen geheven tolgeden en gebruiksrechten (PB L 279, blz. 32; hierna: „richtlijn”).

- 6 Artikel 2 van de richtlijn bepaalt de begrippen „autosnelweg”, „tolgeld”, „gebruiksrecht” en „voertuig”.
- 7 Volgens artikel 8, lid 1, van de richtlijn „[kunnen] twee of meer lidstaten (...) samenwerken bij de invoering van een gemeenschappelijk stelsel van gebruiksrechten op hun grondgebieden. De lidstaten zorgen ervoor dat de Commissie nauw betrokken wordt bij deze werkzaamheden, alsmede bij de latere werking en de eventuele wijziging van dit stelsel.”
- 8 Vooraf zij eraan herinnerd, dat het Hof krachtens artikel 177 EG-Verdrag bevoegd is, bij wege van prejudiciële beslissing uitspraak te doen over de uitlegging van dat Verdrag en over de geldigheid en de uitlegging van de handelingen van de instellingen van de Gemeenschap.
- 9 In deze zaak verzoekt de verwijzende rechter het Hof, uitspraak te doen over de uitlegging van een bepaling van een tussen sommige lidstaten gesloten verdrag. Uit de motivering noch uit de tekst van de verwijzingsbeschikking blijkt, dat de gestelde vraag hetzij de uitlegging van het EG-Verdrag, hetzij de geldigheid of de uitlegging van een handeling van een instelling van de Gemeenschap betreft.
- 10 Weliswaar verwijst de preambule van het verdrag naar de richtlijn, die in artikel 8 twee of meer lidstaten toestaat samen te werken bij de invoering van een gemeenschappelijk stelsel van gebruiksrechten, mits voldaan is aan bepaalde aanvullende voorwaarden naast die waaraan de toepassing van die rechten onderworpen is wanneer de lidstaten individueel optreden.

- 11 Het enkele feit dat die bepaling een dergelijke samenwerking tussen de lidstaten toelaat, volstaat echter niet om een daartoe gesloten verdrag te beschouwen als deel uitmakend van het gemeenschapsrecht, voor de uitlegging waarvan het Hof bevoegd is.
- 12 De bepalingen van een dergelijk verdrag verschillen immers enkel door de omstandigheid dat zij gezamenlijk worden vastgesteld, van andere wettelijke bepalingen die de lidstaten krachtens de richtlijn individueel kunnen uitvaardigen en voor de uitlegging waarvan het Hof in het kader van artikel 177 EG-Verdrag niet bevoegd is.
- 13 Daaraan moet worden toegevoegd, dat de bevoegdheid van het Hof evenmin kan worden afgeleid uit de verwijzing, in artikel 2, lid 1, van het verdrag, naar de in artikel 2 van de richtlijn gegeven definities, aangezien het begrip „voertuigen voor de aanleg en het onderhoud van de wegen” daar niet wordt gedefinieerd.
- 14 Mitsdien moet overeenkomstig de artikelen 92 en 103, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering worden vastgesteld, dat het Hof kennelijk onbevoegd is in te gaan op het verzoek van het Oberlandesgericht Köln om een prejudiciële beslissing.

Kosten

- 15 Ten aanzien van de partijen in het hoofdgeding is de procedure als een aldaar gerezen incident te beschouwen, zodat de nationale rechterlijke instantie over de kosten heeft te beslissen.

HET HOF VAN JUSTITIE (Vierde kamer)

beschikt:

Het Hof is kennelijk onbevoegd in te gaan op het door het Oberlandesgericht Köln bij beschikking van 13 maart 1998 ingediende verzoek om een prejudiciële beslissing.

Luxemburg, 12 november 1998.

De griffier

R. Grass

De president van de Vierde kamer

P. J. G. Kapteyn